

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] e[st] asp[er]na[n]de mu[n]danitat[is].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

ratiōis. qz talis fructus ppetuo durabit. Ro. vi. Habebis fructū in sanctificatiōe: sicut nō hō vitā etnā. Sic g̃ b̃tus bartholome⁹ in se h̃z inamissibilitē et ppetuo fructū copiosum bonoz opoz. Prouer. i. Fruct⁹ iusti ad vitā. Et nos g̃ exēplo b̃ti bartholomei studeam⁹ fructū facere qd̃ possim⁹ rogem⁹ eū deuore: q̃tinus suis meritis et p̃ctib⁹ dignet̃ dñs nos sūdare firmiter in fide hūilitate et charitate vt sic fundati ire possim⁹ p viā p̃tū et fructū afferre et fructus in ppetuū nō maneat. Amen.

Ser. De beatissimo augustino doctore.

Quasi sol re

fulgēs sic ille effulsit in tēplo dei. Eccl̃. i. In dei tēplo. i. in eccl̃ia qdā s̃ in se tenebrosi s̃z in alios nō obrebrat sic occide mali. Sap. ii. Excecauit eos malicia eoz. Alij s̃r tenebrosi i se et etiā alios obrebrat suo malo exemplo sic apte mali. Eph. v. Eratis aliqui tenebri. Sicut et alij s̃r lucidi in se h̃z alios nō illuminat vt occulte boni vel solitarie viuētēs. Eph. v. Nūc autē lux in dño. Iusti s̃r lucerna sub modio. Alij h̃o s̃r lucidi et etiā alios illuminat p̃bo et exemplo vt apte boni. Matt. v. Vos estis lux mūdi. De talib⁹ fuit b̃tus augustin⁹ de q̃ dicit̃ p̃ba p̃posita: q̃ sol refulgēs sic ille. et. Et fulsit autē b̃tus augustin⁹ p̃cipue triplici lumine.

Primo lumine p̃tuoze exēplatiōis.

Secundo lumine fructuoze eruditōis.

Tercio lumine miraculoze coruscatiōis.

Primo effulsit lumine p̃tuoze exēplatiōis de q̃ d̃r Matt. v. Luceat lux ṽra corā hoibus vt videāt opa ṽra bona et. Et gre. i. qdā homel. Lucernas q̃ppe ardētēs in manib⁹ tenem⁹ euz p bona opa p̃tūis nostris lucis exempla monstram⁹. Hec ille. Nonstrauit autē nob̃ b̃tus augustin⁹ triplex exēplū p̃cipuū

Primū ē asp̃nāde mūdantiaz.

Secundū ē amāde fraternitatis.

Tertiū est p̃templandē dimitaz.

Primū ē exēplū asp̃nāde mūdantiaz. fuit em̃ verus mūdi cōtēptor et cōtēptū p̃tūis tria que sunt in

mundo: q̃ multis esse solent occasio p̃ditōis et ruine. s. diuitias: delicias: et honores: qm̃ s̃r dicit innocēt⁹ etius in li. de vilitate cōditōis hūane. Et diuitijs prauar: et delictijs turpia: et honores: vana p̃scedūt. Primo igit̃ cōtēptit diuitias p̃ obseruatiā paup̃tar. Nā cum etiā esset ep̃s multas hereditates sibi dimissas respuit et p̃p̃ndis mortuo p̃dari fecit. Losanguis neis autē suis sic b̃nfecit nō vt diuitias haberet s̃z ne nimis egerent. De paup̃tate autē ei⁹ d̃r. Testamētū nullū fecit qz vñ faceret paup̃ eb̃ri nō habuit. Sciebat enim qm̃ sicut d̃r Hiero. Ignominia sacerdotis ē p̃p̃is studere diuitijs. Secundo cōtēptit delicias p̃ sanctimoniam austeritaz. Habo em̃ et potu magnā parcitāte h̃re voluit vñ de eo d̃r. Desat frugali et parca vsus ē: multo etiā Munio corp⁹ macerās. Et i lib. p̃fel. di. Sic me docuisti die vt quēadmodū medicamēta sic alimēta sūptur⁹ accedat. Tercio p̃tēptit honores p̃ excellētā hūilitaz. Sciebat em̃ hūilitatē maxie dispositiua eē ad grām. Vñ ip̃e d̃r. i. cōfess. Q̃ s̃uauis es dñe hūiles cor de s̃r dom⁹ tua. Apparuit q̃ppe p̃a eius hūilitas mltipliciter. Primo in p̃uersiōe p̃ benigne et hūiliter suscepi p̃dicatiōis nē b̃ti ambrosij q̃ cū qdā die valide p̃dicaret h̃ sectā manichēoz: error ille a corā de augustini penit⁹ est ablat⁹. Manichēi eb̃ri p̃b̃atisticū fuisse affirmāre: et resurrectionē negāt. Supbiavitq̃ pus eū tenuerat in errore. vñ ip̃e d̃r. Nimis inflata facties claudēbat oculos meos: qz vt dicit bern. Supbo octo veritas non videt. Et sic xxij. mo. Obstatulū p̃taz tumor ē mētis: qz dū inflat obnubilat: qd̃ vt dicit Tho. ij. q. c. lxxij. intelligēdū est maxime q̃ ad cognitiōē effectiua. Vēns autē hūiliatio eū disposuit ad veritatem capientiam. Prouer. xj. Vbi hūiltras ibi sapientia. Vñ etiā ip̃e augustin⁹ benigne recipiebat sollicitatiōz m̃ris sue q̃ sic eū carne peperat mūdo: ita postmodū charitat⁹ vt scribit cū multo semie lacrymar⁹ genuit eb̃ro. Et cū ap̃d quēdā ep̃m yberime fletet ille sibi ait. Impossibile est vt tāta lacrymar⁹ fluunt⁹ peccat. vñ etiā de eius cōuersiōe certificata est p̃ celestē reuelatiōem q̃ se vna euz filio in qdā m̃ca stant

¶ Ber. de sctō Augustino

rem asperit. Quatinus sic essent oēs mēs
de filioꝝ salute spūali solliciti. Sed heu
heu qꝫ yr dī Ebr̄y. Corpꝫ natoꝝ suoz
mēs amat: aiām autē p̄remniū. Hec ille.
Fuit itaqꝫ exaudita p̄ filio brā m̄r eiꝫ mo
nica ⁊ adueniēte tpe pascale cū esset aīoz
.xx. a brō Ambrosio baptizatꝫ est. Et tē
sū cū brō Amb. Te deū laudamꝫ ⁊c. p̄po
sūt: vt restat Honorius in libro suo qꝫ dī:
Spectm ecclie. ⁊ tūc spem oēm mūdant/
tatis abiecit. Lūg legeret illd Apli Ro.
xij. Induitimi dñm iesum ch̄m. proisus
ab eiꝫ corde oēs dubietatꝫ tenebr̄e diffu/
gerūt. Itē apparuit eiꝫ hūilitas ex lachry
mis p̄pūctiois q̄s vbertim p̄ctis p̄p̄is
amarissimas cū lamētabili voce sub arbo
re q̄dam emisit: ⁊ in anio plimū torq̄bat.
Ps. Cor p̄ritū ⁊ hūilitatū deus nō dēpi
cies. Itē apparuit eiꝫ hūilitas p̄ imitatioꝝ
exemplatiois. Hūilit em̄ p̄siderauit exē/
pla sctōꝝ. Proverb. xxij. Exēplo didici
disciplinā. Considerauit vtiqꝫ p̄mo exēplū
brī Ambrosij quē ⁊ brās Amb. paterne
suscipiebat clemēter tractabat ⁊ an̄ puer
sione eius er post. Mater etiā eiꝫ ambro/
sij q̄st angelū dei diligebat. Exēplū etiā
simpliciani ad serē vite electioꝝ eū aīquit.
Item etiā exēplū brī Antonij. Cum
enī miles qdā noie pōtanꝫ de africa ve/
nisset ⁊ vitā ⁊ miracla brī Antonij eremiti
te narrasset: cepit augꝫ ingemiscere ⁊ ex/
clamare: qd̄ audimꝫ? Surgūt indoctiꝫ ce
los raptūꝫ: nos cū doctis n̄tis i infer/
nū demergimur. an qꝫ p̄cesserit pudet seqꝫ:
et nō pudet nec saltē seqꝫ. Un̄ ⁊ cepit seipꝫ
hortari ⁊ dicere: Quot pueri ⁊ puelle in
tra eccliam dñi deo futūꝫ: tu nū poterꝫ qd̄
isti ⁊ iste: An nō isti ⁊ iste in seip̄is p̄nt ⁊ n̄
in deo suo: Quid in testas ⁊ nō stas: p̄ice
te in eū ⁊ recipiet te: ⁊ sanabit te. Itē appa
ruit eiꝫ hūilitas in ep̄alis officij receptioe
ip̄onēsi. vñ ⁊ postea statꝫ illꝫ piclū p̄side
rās mltū fleuit dī. In nulla re sentio mihi
dñm sic irarū qꝫ in hoc qꝫ cū nō essem di/
gnus pont̄ ad remū: posuit me ad amphi
trite i apice regumis ecclie. Itē apparuit eiꝫ
hūilitas qꝫ eps factꝫ oēm ab̄itōez ⁊ p̄pā
tā in vestimētꝫ q̄ in vasis a se dimouit: ve
stimēta sua nec nitida nec ab̄iecta plimū.
Fert̄ et̄ qm̄ dixisse: fateorꝫ de p̄iosa veste
erubescō: ⁊ tō cū mihi dat vendo eā: vt qꝫ

vestꝫ nō p̄r esse cōis/ p̄ciū sit cōe: vasa et̄qꝫ
aurea v̄l argētea nō hūit: sꝫ lignis v̄l mar
moreis v̄lus fuit: nō n̄citat̄ sꝫ iopia/ sꝫ p̄o
sito volūtātꝫ. Itē etiā apparuit eiꝫ hūilitas
in senectute ex correctiois ⁊ emēdatiois af
fectioe. Un̄ ip̄e dicit: Ego ser̄ ex ⁊ eps pas
ratus sum ab oibꝫ corrigi ⁊ emēdari ⁊ illū
amicū meū existimo cuiꝫ lingue b̄ficio an
diē extremū iudicij aīe mee maculas tergo.
Ex dicitꝫ itaqꝫ apparet q̄ verꝫ p̄ceptorꝫ mū
danitatis fuerit b. augustinꝫ. Et sic p̄t̄ p̄
mū exēplū qd̄ nobis imitandū reliq̄t.

Scdm̄ est exēplū amadē

fraternitatis Heb. xij. Charitas frat̄nū
tatis maneat in vobis. Apparuit autē p̄fē
ctio fraterne dilectiois in eo p̄cipue ex tribꝫ.
Primo ex euidētia copiose distributoꝝ.
Copiose em̄ distribuebat indigentibꝫ adeo
etiā qꝫ q̄nqꝫ vasa dūca iubebat fragi ⁊ cō
flari ⁊ captiuis indigentibꝫ dari. Lū vero pe
cunia sibi deficiebat hoc p̄lo denūciabat
et eos ad erogandū puocabat. Ps. Bea
rus qꝫ intelligit sup̄ egenū ⁊ paup̄erē.

Secdo ex euidētia gratiose sup̄portatoꝝ
nis. Nunqꝫ enī volebat cuiqꝫ detrahēre
nec detrahentē audire. Un̄ in v̄n̄ia hos
verius scriptos habebat: Quisqꝫ amat
dictis absentū rodere vitā: Hāc mensam
vetitā nouerit esse sibi. Ro. j. Detracto
res deo odibiles. Tertio ex euidētia af
fectuose p̄passiois. j. Pet. ij. Estote cō
patiētes: fraternitatis amatores. Lū vñ
qꝫ barbari cūcta vastarent nec parcerent
serui: ordini vel erari: augustinꝫ lugubres
vitā dixit: fuerūtqꝫ sibi lachryme eiꝫ pa
nes die ac nocte. Ro. xij. Flete cū flentibꝫ.
Grego. in moral. In rāto q̄sqꝫ p̄fectior est
in q̄nto p̄fectius sentit dolores alienos.

Tertū est exēplū p̄tēplā

de dicitꝫ. Un̄ ip̄e dicebat i lib. de aspirat
tioe hois ad deū. Tribue mihi vultꝫ ip̄e
iesu hōe vt laudet te cor meū ⁊ ligua mea
⁊ oia ossa mea. Dilata mētē ⁊ attolle tūc
sū cordꝫ: mēt vt v̄l rapida cogitat de sp̄is
meꝫ attrigat te efrā sapias sup̄ oia manētē.
Dissolue me oro a vinculꝫ q̄bꝫ p̄stricꝫ sū ⁊
teneor: vt relinq̄s oia ista tibi festinē: tibi
soli iherēā: tibi soli intēdā. Hec illꝫ. Tria
autē p̄cipue manifestant in eo p̄fectoꝝ deu
otionis et contemplationis atqꝫ cleuati
onis mentis. Primum est displicentia